ANUL IX No. 1039 — 6 PAGINI 6 LEI — Sâmbătă 2 Aprilie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARŢI, şi SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

Ploae de profesionişti

Calitativ, boxul românesc a înţepenit la o valoare asupra căreia este jenant să insistăm.

In străinătate, aşii au scâncit — cu mici excepţii — o fragilitate, dislocată de primul pumn al celor pe cari acum câteva luni îi tratam cu o superioritate netă. Iar în ţară, cabotinii terfeliţi de mediocritate se zbat să prelungească o artă, cu fiecare zi, mai compromisă.

Nu mai avem boxeuri?

Cum s'ar putea spune aşa ceva, când toţi aceia cari au înfierbântat ringul românesc cu performanţe exagerat amplificate, sunt încă la post?

Nu mai avem boxeuri buni?

Ba da! Am început însă să avem proporţia exactă a valorii pe care o reprezentăm. Dar mai ales, ceeace şi explică în bună parte lamentabilul spectacol al ultimelor întâlniri «de envergură», avem prea mulţi profesionişti.

Extrem de multe «vedete», salariate înainte de a-şi fi făcut ucenicia care să le dea dreptul să insulte ringul galelor dela circ, în matchuri peste 3 reprize.

Cantitatea nu presupune şi calitate.

Este un adevăr cimentat de atâtea statistici. Şi verificat pe controlul recent al valorii boxului românesc.

Ori, ploaia plecărilor în străinătate a celor cari puteau să rechiziţioneze capul de afiş la circ şi la arene, ca şi retragerea temporară a câtorva boxeuri adevăraţi, au rodit o ciupercărie de vedete, în faţa calităţii cărora spectatorii ultimelor gale au încremenit, de mirare.

Nu este vorba fireşte de cei câţiva profesionişti, cari şi-au respectat trecutul şi spectatorii, închegând partide disputate. Şi cinstite. Nu este vorba de cele câteva revelaţii cari au păşit cu dreptul pe drumul anevoios al atâtor piedici. Şi cărora, până la proba contrarie, suntem obligaţi să le facem creditul pe care l-am acordat la timp şi celor cari i-au precedat.

Este vorba însă de ceilalţi.

De beneficiarii norocoşi ai crizei pe care o traversează pugilismul românesc, scoşi de păr dintr'un anonimat în care puteau să lâncezească toată viaţa, programaţi, ridicaţi la titluri şi leşinaţi la prima verificare a unor victorii îndoelnice.

Nu facem personalităţi.

Nu ne interesează faptul, că unul din fantoşele acestea se chiamă x, când ar putea foarte bine să se numească y. Sau oricum altfel.

Ne interesează însă situaţia. Ne interesează spectacolul dureros al unui sport pe care — oameni de bine — l-au ridicat în cel mai scurt timp la satisfacţia unor izbânzi continentale şi care se clatină, asfixiat de atmosfera viciată de atâţi intruşi.

Şi ne întrebăm ce s'ar putea face.

De un vinovat, deşi e obiceiul ca fiecare lucru să fie pus în sarcina unui culpabil care să plătească oalele pe cari de cele mai multe ori nu le-a spart el, nu poate să fie vorba.

Ce strică boxeurii cari îşi limitaseră orizontul carierii la ulucile sălilor de cartier, că au fost îmbrânciţi pe afişul unor gale de care nu se puteau apropia decât ca spectatori?

Ce strică organizatorii, lipsiţi de serviciile profesioniştilor adevăraţi, că au fost obligaţi să recurgă la surogatele pe care atâta timp le-au ignorat?

Şi ce strică Federaţia, legată de mâini şi de picioare, că trebue să patroneze o situaţie pe care în condiţiuni normale ar refuza desigur să o suporte?

Deşi, fiindcă turcul platnic al tuturor angararelor sportive este Federaţia respectivă, F. R. B.-eul are totuşi o parte din vină. Vina de a fi îngăduit, fără nicio îngrădire, atâtor neofiţi să părăsească amatorismul în care mai aveau să treacă destule examene încă. Vina de a fi înghesuit, controalele profesioniştilor cu nume, cari dintr'un motiv sau altul — trebuiau să fie utilizate odată.

Şi de a fi privit invazia aceasta de rahitici într'o situaţie care necesită atribute greu de obţinut, cu o pasivitate ale cărei roade au şi început să răsară.

Este adevărat că regulamentele nu pun nici-un fel de piedici profesionalizării boxeurilor.

GEORGE FULGA

(Continuare în pag. II-a)

Note şi Notiţe

INCEPEM!

Unul dintre oficialii de vază ai rugby-ului bucureştean a fost aseară, oaspe al redacţiei noastre. Venise omul, ca şi altă dată, să afle ultimile noutăţi sportive, şi din vorbă în vorbă schimbul de ştiri lunecă pe panta actualităţii bucureştene. Oficialul nostru, care până aci recepţionase atent tot ceeace-i excitase nerăbdarea de a nu putea aştepta apariţia gazetei, ajuns în largul său, exclamă sentenţios:

— Ştii, Duminică îi dăm drumul. Incepem!

Mărturisim sincer că uitând pentru moment calitatea oficială a oaspetelui nostru, n'am dat importanţă unei afirmaţii căreia nu-i sesizam în totul sensul.

Mai târziu însă, când redactorul de specialitate ne-a pus sub ochi manuscrisul rubricei de rugby, am fost deplin edificaţi: «Trei campionate în ziua inaugurală».

Aşa dar, începem!

Şi îndată ne-a trecut prin faţa ochilor, imprimat parcă pe banda unui fantastic televizor al viitorului, imaginea pe care o ascunde atât de bine sentenţiosul şi atât de nevinovatul, «Incepem!» Plasticitatea vizuinii a fost însă mult prea reuşită pentru a nu înfrânge egoismul care ne îndeamnă să n'o împărtăşim şi altora.

Am văzut întâi lupta oratorică, cu pumnii repeziţi în masă, cu răguşeli şi înjurături, pe care o poartă în comisie oficiali, delegaţi de club, jucători şi chibiţi. Apoi, o pauză scurtă, inexorabilă pregătirii unui spectacol «tare», şi iată-ne pe terenul dela şosea, prăfuit, cu tribuna pleşuvă, cu vestiarele în aer liber şi cu bufetul bine asortat cu elixirul care zăpăceşte minţea şi împinge la cheltuirea... surplusului de energie. Match de campionat. Echipele ascultă poveţele arbitrului, căpitanii îşi strâng cu afecţiune mâna, jucătorii se privesc cu simpatie. Un fluerat scurt şi balonul zboară către tuşa cea mai favorabilă. Toată lumea pe balon. Arbitrul flueră, jucătorii se ridică, se scutură de praf şi-şi potrivesc chiloţii. Jos, patru răniţi: Picioare schilodite, capete însângerate, o înjurătură printre dinţi iş lupta reîncepe cu efectivul diminuat. Se marchează alternativ şi echipele sunt la egalitate. Galeria urlă, jucătorii scot ochii din orbite, arbitrul asudă şi flueră.

De ce a fluerat? Legea avantajului. Porc, măgar, nepriceput. Afară cu el. Galeria intră pe teren, arbitrul dispare, jucătorii se încaeră. Scaune, pietre şi printre ele, câteva baionete lucitoare. In praf, târziu pe înserat cinci picioare fracturate, 8 clavicule deplasate, un omoplat strivit şi câteva zeci de cucue.

Incepem!

L. ROŞIANU

MARILE EVENIMENTE

ASTAZI LA NISSA:

România - Franţa profesionişti

Un senzaţional match de foot-ball înjghebat în 48 de ore. Prima întâlnire franco-română. Formaţia echipelor. Va conduce belgianul Langenus

O telegramă primită în cursul nopţii, ne-a adus o ştire al cărei senzaţional se recomandă prin el însuş.

Echipa profesionistă de foot-ball a României întâlneşte astăzi reprezentativa Franţei, la Nissa.

Matchul, pus la cale numai în timp de 48 de ore, are o explicaţie specială. Federaţia franceză, a profitat de prezenţa «Ripensiei», ale cărei rezultate au făcut o vâlvă considerabilă în masa publicului francez, înjghebând prima întâlnire profesionistă a Franţei.

Şi cum, itinerariul «Ripensiei» o împiedica să se depărteze prea mult de Nissa, unde are semnat un angajament pentru Duminică Francezii au acceptat drept loc de întâlnire, Nissa.

CUM S'A AUTORIZAT MATCHUL

Deşi «Ripensia» cuprinde aproape toţi jucătorii profesionişti români, clubul propus nu putea să angajeze prestigiul nostru naţional într'un match al cărui titlu: România — Franţa angaja sportul românesc în întregime.

De aceia, confratele nostru d. M. Beilis care însoţeşte «Ripensia», a avut Miercuri seara o convorbire telefonică cu d. Octav Luchide, secretarul general al Rombolului, cerându-i avizul.

D. Luchide a provocat Vineri dimineaţa o şedinţă a Biroului federal, care a autorizat matchul. Joi, la ora 16 avizul Biroului a fost comunicat telefonic «Ripensiei» şi în aceiaş zi, la ora 23 am primit telegrama domnului Beilis, care ne confirma angajarea definitivă.

Echipele

FRANŢA

Thépot
Vitrau — Fluetre
Chantrel — Centre I — Kauscar
Ducros — Nicolas — Centre II — Finot — Mensonge
Arbitru: Langenus (?)
Lakatos — Dobai — Wetzer — Schwartz — Beke
Rafinsky — Kotormany — Hrehus
Bürger — Hoksary
Zombori

ROMANIA

REZZRVE; Franţa; Anatol, Tassin, Bunyau. România Făgărăşeanu, Koroni, Moravetz, Deheleanu

ECHIPA FRANŢEI

Cele câteva rânduri telegrafice pe cari le-am primit, nu ne dau posibilitatea să cunoaştem amănunte complete asupra profesionalizării câtorva din cele mai reputate cluburi amatoare franceze. Putem totuşi să precizăm că formaţia franceză cuprinde jucători din două cluburi pariziene: «Racing» şi «Club Francais» trecute în întregime la profesionism, şi doi echipieri dela «C. A. Montpellier» cari au părăsit pe cont propriu amatorismul.

Aşa cum se prezintă însă, formaţia franceză este cel puţin egală reprezentativei amatoare a Franţei, cele trei cluburi din care este formată, fiind de mulţi ani pepiniera «naţionalei» amatoare franceze.

Şi în orice caz, cam aceiaş echipă care a învins Belgia cu 2-1 şi a făcut match nul acum două săptămâni cu Elveţia (3-3).

In aceste condiţiuni, matchul se prezintă drept cel mai greu pe care l-a susţinut vreodată «Ripensia», servind în acelaş timp şi de avant-premieră care să furnizeze oarecari indi-

(Continuarea în pagina III-a)

Actualităţi

Andersson a învins pe Tarante

O PERFORMANŢA SENZAŢIONALA

Aseară s'a disputat la Paris matchul dintre suedezul Andersson şi negrul Tarante. Această partidă în care Tarante pleca favorit, interesa îndeosebi cercurile noastre sportive, pentrucă putea să ne ofere un punct de reper în ceeace priveşte aprecierea posibilităţilor actuale ale lui Spakow, care făcuse cu Andersson match nedecis. (De fapt câştigase indiscutabil la puncte).

Lupta a fost foarte animată şi s'a terminat prin victoria la puncte a lui Andersson care a reuşit în ultimele reprize ale matchului să-şi domine cu autoritate adversarul.

Tarante, socotit încă drept unul din cei mai buni semi-grei a fost aşa dar scos din actualitatea pugilistă, lăsând loc altora, printre cari compatriotul nostru Spakow are îndreptăţite veleităţi să se enumere.

S. O. Montpellier — Ripensia 4—3 (1—1)

INVINŞII ŞI-AU LUAT REVANŞA

MONTPELLIER, 31. — Intorşi dela Alès, ripensiştii au jucat azi la Montpellier matchul de revanşe, care s'a terminat în defavoarea lor, deşi în împrejurări mai puţin vitrege ar fi putut recolta o a doua victorie asupra puternicului club local.

Fazele echipei au evidenţiat de la început aceiaşi superioritate technică a echipei române. Repriza s'a terminat totuşi la egalitate. In partea doua a jocului, francezii au forţat nota şi au reuşit să ia avantajul de un punct, pe care l-au menţinut până la sfârşit, deşi Ripensia reuşise să-şi creeze câteva situaţii frumoase.

Punctele românilor au fost marcate de Dobay şi Wetzer (2).

Matchul a fost arbitrat de jucătorul Lobal, care nu s'a prea grăbit să aplice cu stricteţe articolele regulamentului de football.

ANCHETELE NOASTRE

Formarea publicului sportiv

O iniţiativă care se impune. Exemplul lui Dickson. Şcoala rămâne cea mai eficace pepinieră pentru recoltarea publicului sportiv

Matchul unic al zilei de Duminică, întâlnirea Juventus — Macabi, a adus la Romcomit circa 3500 de spectatori cari au făcut să părâe tribunele clubului gazdă, cu totul nepregătite pentru un festin atât de puţin aşteptat. Afluenţa imensă pentru o partidă oficială şi mai ales pentru starea unui teren care excludea «a priori» desfăşurarea matchului în condiţiuni mulţumitoare, are mai multe explicaţii, dintre cari cea mai importantă este lipsa totală de concurenţă. Vin apoi fără îndoială, aviditatea pentru un spectacol sportiv atâta vreme amânat din cauza intemperiilor şi lipsa de pază care a permis tuturor celor ce treceau pe Bulevard să ia loc, comod şi fără plată, în tribune.

Entuziasmul conducătorilor de club cari vedeau în afluenţa «imensă» de Duminică, zorile unei extraordinare interesări a publicului pentru manifestaţiile sportive, a fost aşa dar cu totul deplasat. Conjunctura specială în care s'a produs această afluenţă lasă loc astăzi, după cum a lăsat şi eri, scepticismului cel mai dezolant: nu avem public sportiv şi nici nu vom avea, atâta vreme cât nu se vor pune în practică principii noui pentru captarea lui.

Cei cari au urmărit îndeaproape viaţa sportului bucureştean îşi dau foarte bine seamă, fără calcule sau statistici, că faţă de trecutul oarecum îndepărtat, nu s'a realizat nici un fel de progres din punct de vedere al numărului spectatorilor. Din contră, sunt anumite sporturi cari au regresat foarte mult în această direcţie şi tind chiar să ajungă la o complectă ignorare. Dacă footballul nu a ajuns aci este graţie faptului că anumite exigenţe au prilejuit unele înjghebări de mare interes cari nu se putea să nu zgândăre cât de puţin curiozitatea publicului. Dar aceasta nu exclude însă constatarea că în decursul anilor, popularul nostru sport n'a reuşit să câştige proporţional cu alte ţări, nici 5 la sută în ceeace priveşte susţinerea materială din partea publicului.

EXPERIENŢA LUI DICKSON

Principiile noi despre cari vorbeam mai sus au fost puse nu de mult în practică la Paris de către Jeff Dickson, a cărui iscusinţă în materie nu mai are nevoe să fie subliniată.

Ele însă ar putea să fie foarte bine grefate pe trupul şubred al footballului românesc şi încă extrem de uşor. Iată despre ce este vorba: Când a inaugurat măreţul său «Palais des Sports», Dickson a căutat să utilizeze câteva zile din săptămână rămase neocupate de box şi patinaj pentru lansarea hockey-ului pe ghiaţă. A adus în acest scop echipe mari, a pus la cale întâlniri interesante, dar publicul parisian nu se entuziasma deloc.

Dickson n'a renunţat la ideea de a populariza un sport atât de frumos ca hockey-ul pe ghiaţă şi a recurs la un sistem costisitor pentru moment, dar de o eficacitate incontestabilă: a angajat câteva partide internaţionale şi a emis 5000 de bilete gratuite, pe care le-a distribuit lucrătorilor din fabricile parisiene de automobile.

Lucrătorii aceştia s'au grăbit să utilizeze favoarea pe care le-o făcea Dickson. Au venit pe gratis, odată, de două, de trei ori şi când iscusitul organizator a închis tolba, era prea târziu pentruca lucrătorii automobilişti să-i ocolească «Palais des Sports»: prinseseră gust pentru hockey-ul pe ghiaţă, care este unul din cele mai frumoase şi mai spectaculoase sporturi.

Ceeace a urmat e uşor de imaginat. Reuniunile pe care le combină regulat isteţul promotor, aduc la cassă între zece şi cincisprezece mii de plătitori, între cari aproape toţi cei ce se bucurau la început de favorurile a-

L. R.

(Continuarea în pagina 3-a)

Ionel Ghica cu avionul spre Saigon

Miercuri dimineaţa pe un avion S. E. T. de construcţie românească, donaţie a M. S. Regelui, tânărul aviator Ionel Ghica a decolat dela Băneasa într'un temerar raid spre îndepărtatul şi aproape inabordabilul Saigon. Este o expediţie de mare îndrăzneală dacă ţinem seama de eşecurile des repetate pe cari le-au suferit înaintea sa mulţi din aşii consacraţi ai aviaţiei mondiale. Ghica ţine însă să înfrunte cu curaj piedicele grozave ale pustiurilor peste care va trece, numai şi numai pentru a învedera că ţara noastră este capabilă să contribue cu ceva la progresul omenirei. Căci în definitiv raidul acesta periculos în îndepărtata Indochină nu poate avea alt scop, pentrucă nu avem de lansat produsele vreunei noui industrii sau să găsim calea cea mai scurtă pentru debuşeurile noastre comerciale din extremul orient...

Isprava reuşită ne va face cunoscuţi. Va fi mult prea mult pentru noi şi de aceea întovărăşim pe îndrăzneţul aviator cu simpatia şi urările noastre de succes.

Germania, ţara sportului de masse

Ziarele germane publică o statistică pe cât de interesantă, pe atât de sugestivă, cu privire la situaţia boxului amator. Ţara care a dat ringului mondial pe Schmelling, nu se laudă cu activitate prea intensă pe tărâmul profesionismului. In schimb amatorismul — şi acesta este obiectul statisticei în chestiune — cunoaşte acolo o popularitate extraordinară. Astfel, în cursul sezonului actual, s'au desfăşurat în Germania nu mai puţin de 500 reuniuni amatoare cari au stârnit emulaţie extraordinară în rândul spectatorilor. Lucrul nu este de mirare, de vreme ce în controalele federaţiei respective sunt înscrişi 40.000 de boxeuri cari practică acest sport numai pentru frumuseţea şi foloasele sale. De altfel, sportul se practică în Germania pe cu totul alte baze decât în multe din ţările europene. Numai simplul fapt că federaţia de football însumează peste un milion de jucători, învederează cu prisosinţă tendinţa de a se adânci până la limita extremă spiritul sportiv în massele cele mai adânci.

Pe când şi la noi această «calamitate».

Incepând de săptămâna viitoare, «GAZETA SPORTURILOR» îşi reia apariţia regulată de trei ori pe săptămână: Luni, Miercuri şi Vineri.